

fulde vælges blandt de fungerende Apotekere. Ejheller tror jeg, man har forbedret Forslaget ved den Affattelse, man for ganske nylig har givet det, at det skal være to „i Farmacien kundige“ Mænd, der skulle have Sæde deri, idet vi jo have hørt af den højtærede Justitsminister, at det da meget godt kan blive en Læge. Det forekommer mig, at Lægernes Interesser ere varetagne tilstrækkelig i Forvejen. Paa disse Punkter maa jeg altsaa for min Part ønske Lovforslaget ændret. — Med Hensyn til § 9 staar jeg paa et noget andet Standpunkt end den sidste ærede Taler, men ogsaa det har jeg haft Lejlighed til at udtale mig om. Jeg vil egentlig foretrække, at en Læge kan blive afstedtget ad administrativ Vej. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig og anbefale at stemme for Lovforslaget.

Ordføreren (Rump): Jeg vil ikke paa nogen Maade betvivle, at Forslaget vil blive vedtaget ved Bde Behandling, efter den Enstemmighed, som har hersket i Udvalget, og som først er glippet, om jeg saa maa sige, i den 12te Time med Hensyn til Nr. 2 af de stillede Endringsforslag. Enigheden i Udvalget i Forbindelse med Stemningen her i Tinget for Lovforslaget begrundet min Tro paa, at det her vil blive vedtaget. Den Diskussion, vi nu føre, bliver jo egentlig ikke saa meget ført for vor egen Skyld som af Hensyn til Lovforslagets fremtidige Skæbne, og derfor skal jeg ikke gaa nærmere ind derpaa. Hvilke Forandringer det i det andet Ting maatte faa, er jo ikke godt at sige. — Med Hensyn til § 9 vil jeg kun bemærke, at det forekommer mig, at de Udtalelser, som fremkom fra den første ærede Taler (Det. Hansen) under den almindelige Drøftelse i Dag af Forslaget og ved 2den Behandling, ere udprængte af en overdreven Hengivelse med Hensyn til Opfattelsen af Lovordene. Man kan jo nære forskellige Meninger om Bestemmelsens Hensigtsmæssighed, men den er fuldstændig tydelig og klar, forekommer det mig, og jeg kan sige, at de Bemærkninger, som under 2den Behandling fremkom fra det ærede Medlem, have været gjorte til Genstand for Drøftelse i Udvalget. Naar ingen af dem er bleven taget til Følge, er det, fordi vi vare enige om, at man ikke for at faa en klar og tydelig Affattelse af det, som havde været Udvalgets Tanke, behøvede at foretage nogen Rettelser. — Jeg skal endnu kun tillade mig at bemærke med Hensyn til § 11, at naar det ærede Medlem udtalte det mislige i, at Afgivelsen af disse Reponsa, som kunde blive bestemmende for Medborgeres

Liv, blev lagt i 3 Mænds Haand, ved jeg ikke, om det ærede Medlem har overset Bestemmelsen i § 2. De i § 11 omhandlede Sager høre jo netop til dem, ved hvis Afgørelse de tilforordnede ville blive at tilfalde. Bortset herfra, kan man naturligvis vel have den Mening, at § 11 burde være affattet anderledes, og at heller ikke dens Affattelse nu er fyldestgørende, men jeg har dog villet gøre opmærksom paa, at man ikke kan sige, at som Forslaget nu er affattet, ere disse indgribende Spørgsmaal lagte alene i 3 Mænds Haand.

Justitsministeren (M. L. Mann): Jeg skal med Hensyn til de fremkomne Bemærkninger tillade mig at udtale, at hvad Bestemmelsen i § 2 om Farmaceuter angaar, vil jeg naturligvis helst have den redigeret saaledes, som den ærede Landstingsmand fra 11te Kreds (Th. Nielsen) udtalte. Det er jo mit oprindelige Forslag, at der kun skulde være en, og det, der er tilføjet, staar for mig som noget, der kun er valgt som det, jeg nærmest derefter maatte kunne gaa ind paa. Om dette Punkt vil der altsaa ikke være nogen som helst Vanskelighed ved at komme til Enighed med mig. — Hvad det andet Spørgsmaal angaar, om det andet Punktum i Paragraffen, med andre Ord Spørgsmaalet om Provinslægers Optagelse i Sundhedsraadet, vil jeg bemærke, at jeg dog ikke kan tro, at det Sammenhold, der ellers kunde være mellem københavnske Læger, her skulde spille nogen videre Rolle; thi det staar jo temmelig fast, at der kun kan være Tale om at vælge københavnske Læger i den Betydning, at det maa være Læger, som ere bosiddende i København, men hvorfor der skulde være nogen særlig Lyst til at modarbejde Valget af en københavnsk Læge, som paa et tidligere Stadium af sit Liv havde praktiseret i Provinserne, mere end af en anden, med hvem det ikke havde været Tilfældet, kan jeg ikke indse. Det forekommer mig, at selv om man vil gaa ud fra, at den københavnske Lægestands Indflydelse vil være stærkest i et Spørgsmaal af denne Art, er det ikke nogen som helst Grund til at tro, at den københavnske Lægestand særlig skulde nære noget Ønske om, at en Mand, der nu er københavnsk Læge, men som paa et tidligere Stadium af sit Liv har praktiseret i Provinserne, holdtes ude til Fordel for en anden, som ikke havde været bosat i Provinserne. — Hvad de Bemærkninger, der ere fremkomne med Hensyn til § 9, angaar, skal jeg tillade mig at udtale, at hvad det sidste Punkt i Paragraffen angaar, tror jeg, at den ærede Taler, som htrede sig derom,